

CAP. II.

DE

EXEGETA ET EJUS REQUISITIS.

§. I.

SI studium Biblicum latius capiatur, quilibet Christianus homo Exegeta dici potest, quatenus Scripturam in proprium usum tractat: atque adeo quilibet Christianus ex nostra hac disciplina aliquid in suos usus convertere potest. Quod si vero stricte illud accipiatur, tum illi saltem Exegetæ dicendi sunt, qui aliis recludere sensum Scripturæ, eandemque applicare ad usus Ministerii sacri, ideoque accuratius omnia & cum debito apparatu tractare debent, nempe Docentes. *Act. VIII, 31.* Ad hos igitur præsertim respicimus, ita tamen, ut pleraque, suo modo etiam ad lectores Bibliorum quosvis applicari possint.

§. II. Exegeta igitur est, qui debitis requisitis instructus tractationem Scripturæ sacræ legitime suscipit. Requisita autem Exegetæ vel generalia sunt, (quæ in quemvis Scripturæ lectorem conveniunt,) vel specialia. Generalia sunt:

- 1) animus a præjudiciis liberatus, isque in Scripturam sensum non inferens, sed in ea quærens, & ex ea efferens:
- 2) animus submissus vocem Dei, & judicia eorum, qui juxta ordinem, a Deo constitutum, Scripturam explicant, auscultans:
- 3) animus recte ordinatus, h. e. supra ordinem, a

A 3

Deo